

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3054/2015. (III. 13.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. § (2) bekezdése, a Salgótarjáni Járásbíróság 1.P.20.181/2012/25. számú ítélete, a Balassagyarmati Törvényszék 2.Pf.20.377/2013/4. számú ítélete, valamint a Kúria Pfv.V.21.690/2013/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az alkotmányjogi panasz előzményeként folyamatban volt perben megállapított tényállás szerint egy távközlési szolgáltató számlatartozás miatt kérte fizetési meghagyás kibocsátását az indítványozóval szemben, akinek ellentmondása folytán perré alakult az eljárás. Az első fokon eljáró Salgótarjáni Járásbíróság a felperes keresetének helyt adott, és az indítványozó alperest 61 158 Ft tőke és járulécai megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú ítéletet a Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság helybenhagyta.
- [3] A perveztes indítványozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 271. § (2) bekezdésének alkalmazásával érdemi vizsgálat nélkül, hivatalból elutasította.
- [4] 2. Az indítványozó álláspontja szerint a Salgótarjáni Járásbíróság 1.P.20.181/2012/25. számú, valamint a Balassagyarmati Törvényszék 2.Pf.20.377/2013/4. számú ítélete sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, az M) cikk (2) bekezdését, az R) cikk (1)–(3) bekezdéseit, a T) cikk (3) bekezdését, I. cikk (1)–(2) bekezdéseit, a VI. cikk (1)–(2) bekezdéseit, XV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, a 26. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikk (1) bekezdését.

- [5] A Pp. 271. § (2) bekezdése, illetve a Kúria Pfv.V.21.690/2013/2. számú végzése vonatkozásában az indítványozó az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdésén keresztül a XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére hivatkozott, és a támadott határozatok, továbbá jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte alkotmányjogi panaszában.
- [6] 3. Az Abtv. 56. § alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, mérlegelési jogkörében vizsgálja annak a törvényben előírt formai és tartalmi feltételeit.
- [7] 3.1. Az indítványozó szerint a Pp. 271. § (2) bekezdése azért ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével, mert vagyoni jogi ügyekben értékhatártól függően – a konkrét ügyben is – kizárja a jogerős határozat Kúria által történő felülvizsgálatának lehetőségét.
- [8] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján hivatkozhat az Alaptörvény hatálybalépése előtt hozott határozataira {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [27]–[34]}.
- [9] Az Alkotmánybíróság a felülvizsgálat és a jogorvoslati jog összefüggését már több határozatában vizsgálta, és megállapította, hogy a jogorvoslati jog, mint alapvető jog csak a rendes – még nem jogerős határozatokkal szemben igénybe vehető – jogorvoslatokra vonatkozik. Az Alkotmánybíróság az 1/1994. (I. 7.) AB határozatában elvi jelleggel állapította meg, hogy „[a] felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében foglalt alkotmányi rendelkezéssel összefüggésbe nem hozható. Mivel az alkotmányosan megkövetelt rendes jogorvoslaton túlmenő rendelkezés, a törvényhozónak – az egyéb alkotmányi rendelkezésekkel összhangban (pl. diszkrimináció tilalma) – teljes szabadságában áll ennek tartalmát és korlátait megállapítani.” (ABH 1994, 29, 38.).
- [10] Az Alkotmánybíróság többször vizsgálta már a felülvizsgálat értékhatárhoz kötésének alkotmányosságát is, és azt nem találta alkotmányellenesnek [286/B/1998. AB határozat (ABH 1999, 671.); 663/D/2000. AB határozat (ABH 2003, 1123.); 1173/D/2007. AB határozat (ABH 2010, 1757–1758.)].
- [11] Az Abtv. 29. §-a értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – egyéb feltételek megléte esetén is csak – a bírói döntést érdemben befolyásoló

alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

- [12] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az értékhatártól függő korlátozásról rendelkező Pp. 271. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességét jogorvoslathoz való jogának sérelmeként állította. Az Alkotmánybíróság szerint a korábban már elbírált, hasonló tárgyú indítványokhoz képest jelen indítvány új elemet nem tartalmaz, a részben megváltozott tartalmú jogszabályi rendelkezés új tartalmával (megváltozott értékhatár, további kivételek az értékhatártól függő kizárás alól) kapcsolatos aggályokat nem vet fel.
- [13] Az Alkotmánybíróság a korábbi határozataiban kifejtett érvekre és megállapításokra is figyelemmel úgy látta, hogy a Pp. 271. § (2) bekezdésének megsemmisítésére irányuló indítványi elem az Abtv. 29. §-a szerinti feltételek egyikének sem felel meg, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.
- [14] 3.2. Az Abtv. 27. §-a szerint alkotmányjogi panasz akkor terjeszthető elő, ha a bírói döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az indítványozó állítása szerint a sérelmezett első- és másodfokú ítélet ellentétes – többek között – az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, az M) cikk (2) bekezdésével, az R) cikk (1)–(3) bekezdéseivel, a T) cikk (3) bekezdésével, a 26. cikk (1) bekezdésével, valamint a 28. cikk (1) bekezdésével. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény itt felsorolt rendelkezései nem biztosítanak az indítványozó számára jogot, ezért ezekre az alaptörvényi rendelkezésekre közvetlenül nem lehet alkotmányjogi panaszt alapítani. Emiatt az Alkotmánybíróság ezekkel a sérelmekkel összefüggésben az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján visszautasította.
- [15] 3.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az (1b) bekezdés értelmében a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az a)–f) pontokba foglaltakat.
- [16] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó felhívás ellenére sem tett eleget indokolási kötelezettségének [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont], mert nem teremtett értékelhető, a panasz érdemi elbírálását megalapozó összefüggést a támadott bírói döntések és a megsérteni állított alaptörvényi rendelkezések között. Az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó a támadott bírói döntéseknek ténylegesen nem alkotmányossági, hanem törvényességi felülvizsgálatát várta az Alkotmánybíróságtól. Ezt az értelmezést támasztja alá az indítványozó kifejezett kérelme is, amelyet

a panasza alapjául szolgáló per „újrakezdésének” elrendelése iránt terjesztett elő indítványában.

- [17] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy nincs hatásköre a rendes bíróságok ítélkezési tevékenységének felülbírálatára, csak alkotmányossági szempontból ellenőrizheti a bírói döntéseket. A bírósági eljárás kereteinek meghatározása, a tényállás megállapítása, az alkalmazandó jog meghatározása és értelmezése a rendes bíróságok feladata és felelőssége.
- [18] További hiányosságként észlelte az Alkotmánybíróság azt, hogy a Kúria támadott végzésének alaptörvény-ellenességére vonatkozóan az indítványozó nem tett előadást, indítványának ezen részében is a Kúria által alkalmazott jogszabályi rendelkezést kifogásolja, így panaszának tárgya és tartalma között ebben a vonatkozásban nincs összefüggés.
- [19] A megállapított hiányosságok miatt az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nincs lehetőség a panasz érdemi elbírálására, ezért a befogadás további feltételeinek vizsgálatát mellőzve az alkotmányjogi panasz fennmaradó elemeit az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.
- [20] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. §-a alapján tanácsban eljárva hozta meg határozatát.

Budapest, 2015. március 10.

Dr. Lévy Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkóvics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1418/2014.

